

mig med Bestemthed. Hvis det imidlertid skulde vise sig, at den Naade, som den ærede Rigsdagsmand har antydet, mulig kan følges, saa at man derved kan komme til en hensigtsmæssig Ordning af Capitelstaxtens Ansættelse, vil det sige. Jeg skal tage Sagen under Overveelse; men dette Lovforslag kan jeg ikke tilraade Thinget at gaae ind paa.

Willing: S. Aalebning af, hvad der er fremkommet under denne Discussion mod Lovforslaget, skal jeg bemærke, at jeg anseer det for uundværdigt at anbefale dets Vedtagelse, da Thinget ved anden Behandling saa godt som eenstemmig har vedtaget den Paragraph, hvoraf det bestaaer. Jeg skulde derfor ikke have begjært Ordet, maarske den høitærede Indenrigsminister havde udtalt sig paa den Naade, som han i dette Dieblit gjorde. Ved Sagens første Behandling udtalte den høitærede Finantsminister sig i modsat Retning, og det ikke alene paa egne, men paa Regjeringens Vegne. Jeg vil haabe, at den ærede Formand vil tillade mig at oplæse nogle Linier af Tidenden Sp. 91. Efterat nemlig Finantsministeren havde udtalt, hvorvidt det var rigtigt, at Underørigheberne vedbleve at give disse Indberetninger, udtalte han, og det kan derfor ikke Andet end ogsaa forekomme Regjeringen at være rigtigt, at Sogneforstanderskaberne og Communalbestyrelserne træde istedetfor dem og blive den ene Part, medens Geistligheden bliver den anden, og at Capitelstaxten saa bliver sat efter deres Indberetninger. Det forekommer mig nu rigtignok besynderligt, naar Finantsministeren saaledes har udtalt sig paa Regjeringens Vegne, og Lovforslaget har gjennemgaaet alle Stadier i Thinget, at den høitærede Indenrigsminister saa kommer og ligesom sætter sig imod Loven.

Indenrigsministeren: Naar Finantsministeren har udtalt sig for det Hensigtsmæssige i, at Sogneforstanderskaberne og Communalbestyrelserne skulle deeltage i Ansættelsen,

kan jeg veri være enig med ham, dog ikke saalænge Præsterne tillige skulle være med. Spørgsmaalet er netop, hvem der skal træde istedetfor Præsterne, og kan man i saa Henseende finde en Naade, hvorpaa Capitelstaxten kan blive ansat, der fra alle Sider kan ansees for hensigtsmæssig, kan jeg gaae ind derpaa. Den her foreslaaede Naade anseer jeg imidlertid ikke for at være hensigtsmæssig.

Ordføreren: Jeg kan heller ikke Andet end udtrykke min Forundring over den holdningsløse Holbning, Regjeringen har indtaget overfor dette Spørgsmaal, hvilket gjør det vanskeligt selv for dem, der have den bedste Villie til at tage Hensyn til Regjeringens Udtalelser, at kunne lægge nogen Vægt paa dem. Det vil være i de ærede Medlemmers Erindring, og det er nylig blevet citeret, at Finantsministeren paa Regjeringens Vegne erklærede sig for Lovforslaget indenfor den Begrænsning, hvori det nu er blevet vedtaget, og det er under hele Forhandlingen ikke fremkommet et eneste Ord i modsat Retning. Jeg kan endog sige, at den ærede Indenrigsminister idag har udtalt sig i modsat Retning af den, hvori han nu yttrede sig; thi han erklærede, at hvis man optog det Forslag, som nu er blevet forkastet, troede han ikke, at Regjeringen kunde modtage Loven. Det var den samme Overbeviisning, som jeg antydede, ved at sige, at de, der ønskede Hovedsagen fremmet, gjorde klogest i ikke at belejre den med nogen Tilfætning, som kunde give Grund eller Paaskud til at komme bort fra Sagen. Naar derfor den ærede Indenrigsminister for en halv Time siden sagde, at han ikke troede, at Regjeringen kunde tage imod Loven, naar den foreslaaede Tilfætning kom til, maatte man, efter den almindelige Opfattelse af Mænds Tale, antage, at, hvis man blev staaende ved Lovforslaget, som det med Regjeringens Samtykke blev vedtaget ved anden Behandling, vilde det fra Regjeringens Side ikke møde Modstand; Jeg gjentager, at det er vanskeligt at lægge